

Петър Пламенов
Тялото текст

Петър Пламенов

ТЯЛОТО ТЕКСТ

О, ние, едnodневки!
Що е човека? И какво не е?
Човек е сън на сянка. Но когато
го освети лъча,
от божеството пратен,
блестяща слава слиза върху него
и сладка вечност....

Пиндар
Първа Питийска ода

76 олимпиада, 3 година,
29 Питийски игри
474 г.пр.н.е.

Съдържание

Пролегомена.....	9
Увод	
Тантал срещу Нарцис	
Тяло срещу образ.....	23
Въведение	
Естетиката като нова онтология	29
Тялото-въпрос	31
Хоризонтите на дома	34
I Глава	
Каталог на парадоксите	41
Таксиномия на парадоксите	43
Сближаване.....	44
Криза и dignitas	50
Проскрибция и екскрибция	62
Шаблон и/или шифър	68
Пазиграфия на тялото	74
Откритост изложеност	77
Singularia tantumили pluralia tantum	80
Другото и чужденецът	83
Завършеност незавършеност.....	92

II Глава

Между – Съзвучие и насилие – *corpus* и *ψυχή*..... 95

Съзвучие и насилие	97
<i>Corpus</i> и <i>ψυχή</i>	98
Носталгия по тялото	102
Геометричната душа	107
Стихийната душа	120
Водата	121
Въздухът	123
Огънят	125
Движението и душата	135
Възвръщащата се душа	140
Самодвижещата се душа	152
Μεταξύ	156
Прораственето на крилата	172
Σῶμα – <i>fusis</i> – <i>corpus</i>	176
Σῶμα	177
<i>Corpus contra fusis</i>	184
Δύναμις	185

III Глава

Тялото-текст

195

Делигимации	197
Текст	201
Появяване – погледът ръката и движението	208
Погледът	212
Ръката	234
Симплове	239
Движението	247
Унищоженото тяло	254
Тялото „между“	258

IV Глава

Безплътните тела

263

Отсъствие от тялото	265
Ненямото	269
Шок от тялото	271
Отсъствие и разобщение	284
Плътта на безплътното	293
Дефиниции на безплътността	302
Миметизъм, привидността „като-че-ли“	303
Топография на безплътното	310
Одиозност на безплътното тяло	319
Празнота и прозрачност	323
Плоското и гладкото	325
Парадоксът на райската пълнота	333
Патология на образа или за непосилната дълбочина	336
Археология на чезненето	343
Красотата убива красотата	346
Убийство чрез самоубийство	352
Фрустрираното тяло-вещ	358

Примирие?!

377

Заклучение

Битката за тялото

Оранус срещу Уранос

381

Резюме

385

Тялото-текст – тяло на питането

387

Пролегомена

Актуалността предполага едно вътрешно безпокойствие и тревожност на съзнанието, защото се противопоставя срещу хладното, безстрастно и безразлично състояние на света като даденост „такъв какъвто е“; дързост срещу равнодушното и упорития адиафорон на маловажното. Изследователското дирене, предприето в „Тялото текст“, е подбудено от усещането за пределната наболялост на проблема за тялото. Още стоикът Зенон, когато дефинира първоелементите, казва:

От съществуващото една част се състои от блага, друга част – от злини, и една трета от адиафора – това са: животът и смъртта, честта и безчестието, насладата и болката, бедността и богатството, здравето и болестта и разни подобни

Ако това е собственият обхват на адиафорона, на съществуването в неутралните измерения на безстрастната съдба битие, то тялото е онзи непрекъснато настоящ, тръпнещо напрегнат израз на всичко изпълнено със страдание и страст, чувствената междина, в която се разрешава самата космическа колизия на Съществуването. Тъкмо в неговата тъкан животът постига своите багри, отхвърля относителността и контраетоса на релативното мислене за доброто и злото, насъщното, същественото и маловажното. Тялото отваря вратите за един дискурс не само на насъщното, но и за дискурса на ултративното, на крайно същественото.

Темата и проблемът, поставени в изследването, имат своята „пареща“ актуалност в постмодерната ситуация, но то се опитва и да реконструира автентичността и перманентната актуалност на ракурсите, през които тялото въобще е било възприемано,